

خلاصه

مقدمه: فاکتور مردانه یکی از علل عمده ناباروری در بین زوجین می باشد. عصاره الکلی دانه پیاز به عنوان یک عامل انتی اکسیدان و اندروژن کیفیت اسپرم ها و اسپرماتوژنز را بهتر کرده و باعث افزایش میزان باروری در موش ها می شود. هدف از مطالعه حاضر بررسی تاثیر عصاره ی الکلی دانه ی پیاز بر تغییرات فراساختاری بافت بیضه موش های صحرایی عقیم شده توسط بوسولفان می باشد.

روش کار: در این مطالعه **experimental**، ۵۰ سر موش صحرایی نر بالغ (سن ۸ هفته)، نژاد ویستار به ۵ گروه کنترل، کنجد (۰,۵ سی سی روغن کنجد)، پیاز و کنجد (عصاره ی الکلی دانه ی پیاز به میزان ۰,۵ سی سی با ۰,۵ سی سی روغن کنجد)، بو سولفان (تزریق تک دوز داخل صفاقی) و بو سولفان و پیاز (تزریق بو سولفان به همراه عصاره ی الکلی دانه ی پیاز به میزان ۰,۵ سی سی) تقسیم شدند. در روز ۳۵ نمونه برداری از بافت بیضه و برر سی از نظر تعداد، میزان حرکت، بدشکلی و تغییرات فراساختاری اسپرم ها صورت گرفت.

نتایج: بیشترین میزان تحرک و تعداد اسپرم متعلق به گروه پیاز و کنجد و کمترین میزان متعلق به گروه های بوسولفان و بوسولفان و پیاز بود. بیشترین میزان مورفولوژی نامناسب متعلق به گروه بوسولفان بود. گروه بوسولفان و بوسولفان و پیاز در مقایسه با سه گروه دیگر، نیز بوسولفان در مقایسه با بوسولفان و پیاز تحرک و تعداد اسپرم کمتری داشتند. در برر سی شکل اسپرم ها با میکروسکوپ نوری هیچ تفاوتی در گروه های مختلف رؤیت نگردید. میزان مورفولوژی نامناسب در گروه بوسولفان بطور بارزی بیشتر از ۴ گروه دیگر بود.

نتیجه گیری: عصاره الکلی دانه پیاز در موش های عقیم شده با بوسولفان و نیز موش های

سالم باعث بهبود تحرک، تعداد و فراساختاری اسپرم می گردد.

کلمات کلیدی: عصاره الکلی پیاز، بوسولفان، ناباروری، آنالیز اسپرم